

Sant Miquel de Sorerols

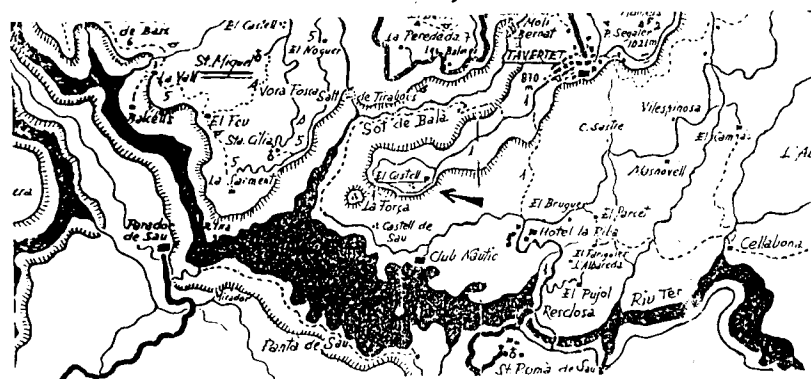
PINZELADES D'UN INDRET

Són abundoses les descripcions d'aquests paratges taverrencs amb llurs característiques tan singulars, on s'hi conjuguen aspectes feréstecs i, alhora, tan atractius i abellidors. Un terme municipal, el de Taveret, amb llurs cingles i planells, salents i torrenteres, cultius i boscúries, balms i caveres, pendissos entre matolls i rocam embrollat. Les brusques verticalitats i pregoneses per si soles bé podrien documentar tot un àlbum d'escenografia geològica. La xarxa de torrents i rieres que aflueixen, tot enllaçant-se, cap al proper Ter, s'han encaixonat profundament, retallant les carenes acimades, amb intensa erosió, i deixen només uns lloms aplanats entre les vessants interfluvials.

Aquest conjunt taverrenc revestit cromàticament d'una botànica ubèrrima i variada (alzines, garrics, boixos, brucs, romaní, sajolida, fari-gola, roures...) dóna la pauta per a descripcions i guies apassionades de terminologia inexhaurible. Tot això se m'acudia el passat dia 15 de setembre en fer

CAMÍ CAP A SANT MIQUEL DE SOREROLS

L'aplec, en l'escaiença del novè centenari de la joliva capella —aplec, per tant, extraordinari— ens emmenà cap a l'indret on hi ha la petita joia romànica dedicada al Sant Arcàngel.

Passat el Km. 4 de la novella carretera que surt de l'Esquirol, un trencant a la dreta (Pla de can Codina) ens porta cap a Sorerols després de passar prop de la masia de Tresserres. Seguim entre ro-vires i, a trets, carenant el cinglera. Entre rompiments de brancatge, podem gaudir d'una panoràmica corprendora.

La fondalada imponent a primer terme. Enllà, el carenar del Castell de Taveret agermanat amb el característic Puig ça Força. Hi restaríem en aquest indret, embadocats, una bona estona. En un giratomb del camí apareix la vetusta pairalia de Sobiranes. Bella i arranjada mansió. Tan atractiva l'estructura de tipisme arquitectònic de l'edifici, com gràcil la benevolència i les atencions acollidores dels seus estadants. Espaioses galeries; formós el finestrall gòtic; interessants tots els complements que donen testimoni de bon gust i de masia activa. En aquella hora del dia de l'aplec, s'hi nota un diligent tràfec i ordenat enrenou, puix des d'ací n'ha de sortir bona part de l'organització dels actes programats.

Una estrincada més i, a la dreta, en un petit pujol, a mig camí entre Sobiranes i l'església de Sant Miquel, es poden llucar encara les ruïnes del que fou Castell de Sorerols, cap d'un terme ubicat entre dilatats territoris veïns dintre del Cabrerès i la conca del Ter. I ara sí. A un tirat de pedra, en un planell rocallós s'aixeca el turó, amb tàlem de roures, que fa de pinacle a l'esglésiola del Sant Arcàngel. Se'ns presenta amb l'absis adossat a la nau. Sòbria espedanya. Murs nets d'aditaments. No hi han afegits que podrien desmillorar la bella estampa del conjunt. Amb motiu de la festa, un rústec altar exterior construït amb gràcia i perícia, assenyal·la el lloc presidencial de la cerimònia cabdal. A la reduïda esplanada hi ha molt moviment d'aplagistes matiners, mentre va arribant oneig d'assistents.

Els actes de la jornada commemorativa, viscuts per la gentada, queden descrits a la crònica publicada en un altre espai d'aquesta mateixa revista.

Francesc D'A. PUJOL